

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 235.164 van 21 juni 2016
in de zaak A. 217.688/X-16.418.**

In zake : Stefaan NOLLET
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Bart De Becker
 kantoor houdend te 8500 Kortrijk
 Loofstraat 39
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de DEPUTATIE VAN DE PROVINCIERAAD VAN WEST-
VLAANDEREN

I. Voorwerp van het cassatieberoep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 26 november 2015, strekt tot de cassatie van het arrest nr. RvVb/A/1516/0111 van de Raad voor Vergunningsbetwistingen (hierna: RvVb) van 13 oktober 2015 in de zaak 1314/0262/A/4/0254.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Het cassatieberoep is toelaatbaar verklaard bij beschikking van 15 december 2015.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Tom De Waele heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 13 mei 2016.

Staatsraad Pierre Lefranc heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Bart De Becker, die verschijnt voor de verzoekende partij, is gehoord.

Eerste auditeur Tom De Waele heeft een met dit arrest andersluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Met een besluit van 19 januari 2012 wiligt de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen (hierna: de deputatie) het administratief beroep van verzoeker in tegen het weigeringsbesluit van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Menen van 12 september 2011 en verleent zij aan verzoeker een stedenbouwkundige vergunning voor het plaatsen van een tuinafsluiting.

De RvVb vernietigt het besluit van 19 januari 2012 met arrest nr. A/2012/0489 van 21 november 2012.

De Raad van State verwerpt met arrest nr. 224.220 van 2 juli 2013 het cassatieberoep tegen het arrest van 21 november 2012 van de RvVb.

Met een besluit van 14 november 2013 weigert de deputatie de stedenbouwkundige vergunning voor het plaatsen van een tuinafsluiting aan verzoeker.

4. Het bestreden arrest verklaart het beroep van verzoeker tegen dit laatste besluit van de deputatie ongegrond.

IV. Onderzoek van het enig middel

Standpunt van verzoeker

5. Verzoeker voert de schending aan van de artikelen 3, § 2, 6° en 60, § 1, eerste lid, 1°, a) van het decreet van 18 juli 2003 ‘betreffende het integraal waterbeleid’ (hierna: DIWB).

Verzoeker betoogt dat het bestreden arrest het begrip oppervlaktewaterlichaam zoals bedoeld in artikel 3, § 2, 6°, DIWB ten onrechte begrijpt of interpreteert als elk lichaam dat oppervlaktewater herbergt zonder dat een formele vaststelling van het “oppervlaktewaterlichaam” per stroomgebiedsdistrict noodzakelijk is. Uit de samenlezing van de aangevoerde decretale bepalingen en uit de memorie van toelichting bij het ontwerp van decreet volgt immers “dat het wel degelijk noodzakelijk is dat per stroomgebiedsdistrict wordt bepaald welke oppervlaktelichamen onder de toepassing van het [DIWB] vallen”.

Beoordeling

6. Het middel gaat terug op de ongegrondverklaring van het enig middel van verzoeker waarin hij “in essentie [betwist] dat de oude Leiearm waaraan [zijn] perceel is gelegen een ‘oppervlaktewaterlichaam’ is in de zin van artikel 3, § 2, 6° [...] DIWB [...] zodat artikel 10, § 1, 4° van hetzelfde decreet niet van toepassing zou zijn op de betrokken aanvraag” en zich daarvoor steunt “op het feit dat de vermelde oude leiearm niet is opgenomen in het stroomgebiedbeheerplan voor de Schelde en evenmin in het deelbekkenbeheerplan Grensleie” die “bepalen [...] welke oppervlaktewateren onder de bepalingen van het DIWB vallen”.

7. Voor de toepassing van het DIWB wordt onder oppervlaktewaterlichaam luidens artikel 3, § 2, 6°, DIWB verstaan “een onderscheiden oppervlaktewater, zoals een meer, een wachtbekken, een spaarbekken, een stroom, een rivier, een kanaal, een overgangswater, of een deel van een stroom, rivier, kanaal of overgangswater”.

Onder “oppervlaktewater” wordt luidens artikel 3, § 2, 3°, DIWB verstaan “binnenwateren, met uitzondering van grondwater”.

Onder “binnenwateren” wordt luidens artikel 3, § 2, 2°, DIWB verstaan “al het permanent of op geregelde tijdstippen stilstaande of stromende water op het landoppervlak, en al het grondwater, aan de landzijde van de basislijn vanaf waar de breedte van de territoriale zee wordt gemeten”.

Een oppervlaktewaterlichaam is derhalve voor de toepassing van het DIWB een onderscheiden oppervlaktewater of een binnenwater, te weten een permanent of op geregelde tijdstippen stilstaand of stromend water op het landoppervlak.

8. Luidens artikel 60, § 1, eerste lid, DIWB zorgt de Vlaamse regering ervoor dat voor elk stroomgebiedsdistrict een aantal analyses en beoordelingen worden uitgevoerd, daaronder begrepen een analyse en beoordeling van de kenmerken van het stroomgebiedsdistrict voor oppervlaktewateren, meer bepaald door 1) het vaststellen van de ligging en de grenzen van de oppervlaktewaterlichamen, 2) het indelen van de oppervlaktewaterlichamen in de categorieën rivieren, meren en overgangswateren, 3) het aanduiden van oppervlaktewaterlichamen als kunstmatige of sterk veranderde waterlichamen en het indelen van deze in de categorieën rivieren, meren en overgangswateren, 4) het voor elke categorie onderscheiden van de oppervlaktewaterlichamen in typen, en 5) het bepalen van de referentieomstandigheden voor de typen oppervlaktewaterlichamen.

9. Het middel dat ervan uitgaat dat “volgens de decreetgever [...] per stroomgebiedsdistrict een formele vaststelling nodig [is] van de ‘oppervlaktewaterlichamen’ die onder de toepassing van het [DIWB] vallen” faalt naar recht. Immers oppervlaktewaterlichamen worden dit niet door de aan de Vlaamse regering opgedragen analyse en beoordeling van de kenmerken van de stroomgebiedsdistricten voor oppervlaktewateren, maar zijn er het voorwerp van.

10. Het middel wordt verworpen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het cassatieberoep.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van eenentwintig juni 2016, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Jan Clement,	staatsraad,
bijgestaan door	
Astrid Truyens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Astrid Truyens

Johan Lust